Перше послання до Корінтян 14

Дар пророкування корисніший за дар мови 1-25; вказівки щодо духовних дарів 26-40

1 Змагайте до любови, але бажайте гаряче духовних дарів, особливо ж - дару пророцтва.

2 А хто говорить мовами, той не людям говорить, лише Богові; бо ніхто його не розуміє: він говорить духом таємні речі.

3 Хто ж пророкує, то говорить людям: на повчання, попередження, розраду.

4 Хто мовами говорить, той сам себе повчає; хто ж пророкує, той повчає Церкву.

5 Я хочу, щоб усі ви говорили мовами, але ліпше, щоб ви пророкували; бо більший той, хто пророкує, ніж той, хто мовами говорить, - хібащо він пояснює, щоб Церква мала повчання.

6 А тепер, брати, якщо б я прийшов до вас і заговорив мовами, яка вам користь із мене, коли я, говоривши до вас, не вділю вам ні об'явлення, ні знання, ні пророцтва, ні науки?

7 Так само воно і з бездушними речами, що дають звук, чи то сопілка, а чи то цитра: коли не видають із себе різних звуків, як розпізнавати, що грається на сопілці чи на гуслах?

8 Якже сурма лунає невиразно, хто приготується до бою?

9 Отак воно і з вами: коли ваша мова не має в собі ясних слів, як зрозуміти те, що ви говорите? Ви будете на вітер говорити!

10 Є їх чимало, тих усіляких мов на світі, і ні одна з них не позбавлена значення.

11 Та коли я не розумію значення слів, я буду тому, хто говорить, чужинцем, і той, хто говорить, буде мені чужоземцем.

12 Тим то й ви - коли вже так їх прагнете, отих духовних дарів, - старайтеся їх мати подостатком на збудування Церкви.

13 Тож, хто говорить мовами, хай молиться, щоб умів вияснити.

14 Бо коли я молюся мовами, дух мій молиться, а розум мій без плоду.

15 Що ж, отже, робити? Буду молитися духом, а й розумом буду молитись. Буду співати духом, а й розумом буду співати.

16 Інакше бо, коли благословлятимеш духом, - то як проста людина скаже "Амінь" на твою подяку, коли вона не знає, що ти кажеш?

17 Ти гарно дякуєш, та другий тим не повчається.

18 Дякую Богові моєму, що я більш усіх вас мовами говорю;

19 але в Церкві волію п'ять слів розумом моїм сказати, щоб навчити й інших, ніж десять тисяч слів мовами.

20 Брати, не будьте дітьми розумом! Щодо зла, будьте дітьми, а щодо розуму, то будьте зрілі.

21 Написано в законі: "Чужими мовами й іншими устами я буду говорити до народу цього, та

вони й так мене не послухають", - каже Господь.
22 Так що мова знак не для віруючих, а для невіруючих; пророцтво ж, - не для невіруючих, а для віруючих.
23 Якщо, отже, зійдеться уся Церква разом і всі заходяться говорити мовами, а ввійдуть якісь неосвічені чи невіруючі, то хіба не скажуть, що ви божевільні?
24 Коли ж усі пророкують, і ввійде якийсь невіруючий чи неосвічений, його всі викривають, усі судять;
25 тайни його серця стають явними, і, таким чином, він, упавши ниць на землю, поклониться Богові й заявить, що Бог є справді поміж вами.
26 Що ж, брати? Коли ви сходитеся, а той має пісню, той навчання, той об'явлення, той мову, той пояснення - все хай буде для збудування!
27 Коли хтось говорить мовами, нехай буде їх двоє, а щонайбільше троє, і нехай один пояснює, і то по черзі.
28 Коли ж немає кому пояснити, нехай мовчить у церкві; нехай собі й Богові говорить.
29 Щождо пророків, то нехай двох або трьох говорить, інші ж хай розсуджують.
30 А як комусь з присутніх дано об'явлення, хай він перший мовчить.
31 Бо всі ви можете один за одним пророкувати, щоб усі навчились і всі були підбадьорені.
32 Духи пророків коряться пророкам,
33 бо Бог є Бог не безладу, а миру. Жінки ж, як у всіх церквах святих,
34 нехай мовчать, їм бо не дозволено говорити; нехай будуть у покорі, як і закон говорить.
35 Коли хочуть чогось навчитися, хай спитають удома своїх чоловіків: бо непристойно в церкві жінці говорити.
36 Хіба то від вас вийшло слово Боже? Хіба до вас одних тільки прибуло?
37 Якже комусь здається, що він пророк або має якийсь духовний дар, хай розуміє, що те, що пишу, -це заповідь Господня.
38 А коли хтось її не знає, то й він не знаним буде.
39 Тому, брати мої, прагніть пророкування, і говорити мовами не бороніте,
40 але все нехай діється пристойно й докладно.